

PARAULES DE VIDA

Vinga a nosaltres el vostre Regne

El darrer diumenge del temps ordinari celebrem la solemnitat de Jesucrist Rei de l'univers. És una festa d'esperança. Els cristians tenim la certesa que per la resurrecció de Jesús, el pecat i la mort no tenen l'última paraula en la història de la humanitat; i sabem que tots els anhels de veritat i de vida, de justícia, d'amor i de pau que hi ha en el cor de l'home, es faran realitat quan el Senyor torne en glòria i majestat. Les persones, que podem impedir la realització del disseny d'amor de Déu en cadascú de nosaltres personalment si rebutgem totalment eixe amor, no podem impedir que el pla de salvació sobre la història i el món arribi a la seua meta.

Amb la persona, les accions i les paraules de Jesús, especialment amb la seua mort i resurrecció, es va sembrar la primera llavor del Regne de Déu en el nostre món. L'Església, obeint el seu Fundador, està per continuar escampant eixa llavor. Per poder realitzar aquesta missió no ha rebut de Crist ni armes, ni riquesa, ni poder, perquè ni la força o la por són el camí perquè eixe Regne creixi entre nosaltres. Els instruments per a aquesta missió són altres: la Paraula de l'Evangeli, la gràcia dels sacraments pels quals arriba al cor dels homes la vida nova del Ressuscitat, i el manament de donar testimoniatge de l'amor de Déu en el servei als més pobres i necessitats.

El text evangèlic que es proclama aquest any, que és la gran paràbola del judici final, ens recorda que entraran en el Regne de Déu aquells que hagin practicat les obres de misericòrdia. En aquesta paràbola el Senyor ens està indicant també com i quan es fa present el Regne en el nostre

món: quan donem de menjar o beure al famolenc i a l'assedegat; quan visitem els malalts i els presos; quan vestim al nu i hostatgem al sense sostre.

Tal vegada podem pensar que aquesta missió és en el fons una il·lusió, perquè quan mirem la realitat del nostre món dos mil anys després de Crist, tenim la impressió que res ha canviat: les injustícies, la violència, la mentida, la fam, les guerres... continuen entre nosaltres. També podem pensar que aquests instruments són ineficaços i no serveixen per a res: ¿No vivim en un món on els qui tenen poder, influència, diners o prestigi són admirats, escoltats i acaben aconseguint el que es proposen? Davant d'aquesta situació ¿val la pena continuar creient en aquesta utopia?

No obstant això, quan contemplem la història de l'Església i veiem la gran quantitat de sants que s'han pres seriosament aquesta Paraula de l'Evangeli, descobrim que el pas de Jesús per la història de la humanitat no ha sigut inútil; que gràcies als veritables deixebles el seu Regne està més present del que aparentment es veu; que gràcies a ells el nostre món és molt millor del que seria si no haguessin viscut; i que val la pena continuar treballant perquè la humanitat arribi a la meta que Déu li ha preparat.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció per l'amor més gran

L'opció cristiana és una opció per l'amor més gran, per créixer cada vegada més en l'amor, per fer de la vida un aprenentatge constant per estimar més i millor, però, a la vegada, també és l'opció pel pensament, per la reflexió. Déu és amor, però també és paraula, raó. El cristianisme és la religió de l'amor, però a la vegada, és la religió del logos, però d'un logos que se sotmet a l'amor.

No s'arriba a la fe únicament fent una reflexió profunda. La fe no és mai la conclusió lògica d'una meditació sobre el sentit de l'existència o el miste-

ri de la realitat. Sant Agustí, per exemple, va cercar, durant anys una resposta. Durant decennis, la seva ànima conegué la inquietud existencial de la recerca. És veritat que, sense aquesta última, mai no hauria trobat res. Amb tot, hi ha algú o alguna cosa diferent que finalment el va ajudar. Confiant-se només en les seves soles forces, no s'arriba al do de la fe. Cal que es produeixi o passi alguna cosa: ser tocat per Déu i la seva Paraula. Aquesta és la font de la fe: el trobament amb Déu i la seva Paraula.

No és, tampoc, simplement de la nostra experiència que brolla la fe. No és meditant sobre l'expe-

riència de ser un mateix o de ser en relació amb els altres o amb el món que de mica en mica arribem a la conclusió que la fe dona sentit a tot. L'experiència, en si mateixa, allò que un hi troba i un hi viu, per profunda i abassegadora que sigui, no porta espontàniament a la fe. Neix de l'escolta, no prové de la reflexió teòrica, ni d'una experiència autònoma. Segueix l'escolta. Quelcom sobrevé. Algú parla al cor, toca la seva oïda i obre el seu cor.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Venga a nosotros tu Reino

El último domingo del tiempo ordinario celebramos la solemnidad de Jesucristo Rey del universo. Es una fiesta de esperanza. Los cristianos tenemos la certeza de que por la resurrección de Jesús, el pecado y la muerte no tienen la última palabra en la historia de la humanidad; y sabemos que todos los anhelos de verdad y de vida, de justicia, de amor y de paz que hay en el corazón del hombre, se harán realidad cuando el Señor vuelva en gloria y majestad. Las personas, que podemos impedir la realización del designio de amor de Dios en cada uno de nosotros personalmente si rechazamos totalmente ese amor, no podremos impedir que el plan de salvación sobre la historia y el mundo llegue a su meta.

Con la persona, las acciones y las palabras de Jesús, especialmente con su muerte y resurrección, se sembró la primera semilla del Reino de Dios en nuestro mundo. La Iglesia, obedeciendo a su Fundador, está para continuar esparciendo esa semilla. Para poder realizar esta misión no ha recibido de Cristo ni armas, ni riqueza, ni poder, porque ni la fuerza ni el miedo son el camino para que ese Reino crezca entre nosotros. Los instrumentos para esta misión son otros: la Palabra del Evangelio, la gracia de los sacramentos por los que llega al corazón de los hombres la vida nueva del Resucitado, y el mandamiento de dar testimonio del amor de Dios en el servicio a los más pobres y necesitados.

El texto evangélico que se proclama este año, que es la gran parábola del juicio final, nos recuerda que entrarán en el Reino de Dios aquellos que hayan practicado las obras de misericordia. En esta parábola el Señor nos está indicando también cómo y cuándo se hace presente el Reino en nuestro mundo: cuando damos de comer o beber al hambriento y al sediento; cuando visitamos a los enfermos y a los presos; cuando vestimos al desnudo y hospedamos al sin techo.

Tal vez podemos pensar que esta misión es en el fondo una ilusión, porque cuando miramos la realidad de nuestro mundo dos mil años después de Cristo tenemos la impresión de que nada ha cambiado: las injusticias, la violencia, la mentira, el hambre, las guerras... continúan entre nosotros. También podemos pensar que estos instrumentos son ineficaces y no sirven para nada: ¿No vivimos en un mundo en el que quienes tienen poder, influencia, dinero o prestigio son admirados, escuchados y acaban consiguiendo lo que se proponen? Ante esta situación ¿vale la pena seguir creyendo en esta utopía?

Sin embargo, cuando contemplamos la historia de la Iglesia y vemos la gran cantidad de santos que se han tomado en serio esta Palabra del Evangelio, descubrimos que el paso de Jesús por la historia de la humanidad no ha sido inútil; que gracias a los verdaderos discípulos su Reino está más presente de lo que aparentemente se ve; que por ellos nuestro mundo es mucho mejor de lo que sería si no hubieran vivido; y que vale la pena seguir trabajando para que la humanidad llegue a la meta que Dios le ha preparado.

Con mi bendición y afecto,

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Visita Pastoral a la Bisbal de Falset i a la Palma d'Ebre

El passat 17 de setembre, el Sr. Bisbe D. Enrique Benavent va celebrar les Misses estacionals a les dues parròquies.

El dia 19 vingué a passar tota la tarda a la Bisbal de Falset.

Visitarem l'Ajuntament, firmant el llibre de visites, també les escoles, els malalts i ancians a les seves cases. A l'hora de costum se celebrà la Santa Missa i, després, sopàrem amb els membres del Consell parroquial.

El dia 21 vingué a la Palma d'Ebre.

Començarem visitant l'Ajuntament, l'església romànica, l'ambulatori, el casal dels jubilats i el gran casal, la Casa Mateu Escolà.

Dinàrem amb els membres del Consell parroquial i, després, anàrem a l'escola per saludar els alumnes de religió, essent acompanyats per la directora i el professor de religió. Visitarem els ancians, finalitzant la Visita Pastoral amb la Santa Missa concelebrada per Mn. Rafel i Mn. Carlos, el nou rector.

És la tercera vegada que el Sr. Bisbe visita aquests pobles, com ho va fer a Margalef el seu dia. Fet que van agrair les tres comunitats.

És un bon esdeveniment la visita del pastor diocesà a les parròquies.

Mn. Allara

Celebración de la fiesta de la Virgen del Pilar

El 12 de octubre, Mn. José M.ª Membrado, rector de la parroquia del Santo Cristo de la Catedral, celebró a las 12 h, en el altar mayor de la catedral una Eucaristía en honor a la Virgen del Pilar. La parte musical es-

tuvo a cargo de la rondalla «Aires del Matarraña», de Valderrobres. Estuvo presente el alcalde de la ciudad, Sr. Ferran Bel, acompañado de algunos miembros del Consistorio. Como todos los años, los fieles llenaron la nave central de

la catedral, destacando entre ellos los del Centro Aragonés de Tortosa.

A continuación de la ofrenda floral a la Virgen, acompañada de la actuación de la rondalla, se inició la celebración eucarística.

Terminó el acto con la procesión, para trasladar la imagen de la Virgen del Pilar desde el presbiterio a su altar. Mientras, la rondalla elevaba sus cantos y notas musicales a la Virgen y, como final, cantamos el himno: «Virgen Santa, Madre mía, luz hermosa, claro día, que la tierra aragonesa te dignaste visitar». Que María sobre la columna, nos guíe siempre en el camino de nuestra vida y nos conduzca al puerto de salvación.

María Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

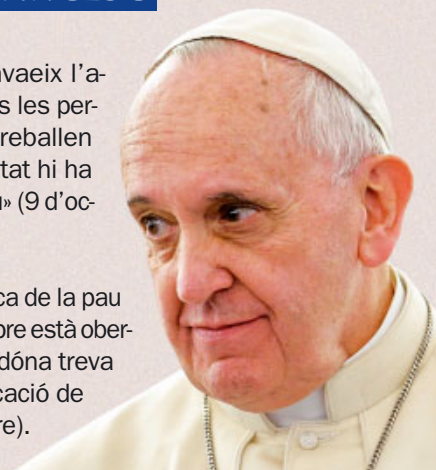

@Pontifex: «Fem que Internet sigui un lloc segur i ric en humanitat per als menors, una xarxa que no empresona sinó que ajuda a créixer» (8 d'octubre).

@Pontifex: «El Rosari és una síntesi dels misteris de Crist: els contemplem amb Maria, que ens dóna la seva mirada de fe i d'amor» (8 d'octubre).

@Pontifex: «Si t'envaeix l'amargor, creu en totes les persones que encara treballen pel bé: en llur humilitat hi ha la llavor d'un món nou» (9 d'octubre).

@Pontifex: «La recerca de la pau és una feina que sempre està oberta, un deure que no dóna treva i que exigeix la dedicació de tothom» (10 d'octubre).

Fòrum de Pastoral Juvenil del Bisbat

El passat dissabte 30 de setembre ens vàrem trobar els acompanyants de joves de la diòcesi de Tortosa a l'Espai Patronat amb motiu del Fòrum convocat per la Delegació de Pastoral Juvenil del Bisbat. Entre els assistents vam comptar amb la presència del Sr. Bisbe, Enrique Benavent, diversos sacerdots i els seminaristes, catequistes, professors de religió, els membres del grup Delta Worship, famílies i algun jove interessat, sent una cinquantena de participants.

El Fòrum de Pastoral Juvenil esdevé un espai de trobada dels acompanyants de joves, d'encontre i posada en comú, de pregària i dona el tret de sortida del curs pastoral. La jornada portava com a títol «El ritme sanador de la proximitat».

La preparació prèvia per acudir al Fòrum consistia en la lectura i reflexió personal d'un document sobre el què significa aquest criteri pastoral

de la proximitat i el servei, model de comunitat encomanat recentment pel papa Francesc. Mn. Gerard Reverté ens desenvolupà de forma clara i concisa el què significa seguir aquest criteri.

Un cop ben presentat el document ens vam agrupar per zones geogràfiques per a treballar-lo plegats i posar a debat, entre d'altres qüestions, quines eren per a nosaltres les perilleries humanes, geogràfiques o exis-

tencials a les que s'ha de sortir i com ho estem fent; el què entenem per proximitat i quan hem sentit més a prop a Déu; si som capaços de sortir, dialogar, reduir distàncies, acollir, acompanyar, entendre, etc.; els canvis necessaris a nivell estructural i organitzatiu per a incloure la proximitat com a criteri pastoral...

Els diferents equips vam coincidir en l'actual situació d'aïllament en que ens trobem les persones que confor-

mem la comunitat eclesial, la poca cohesió de la comunitat parroquial, la manca d'implicació més enllà de les activitats de «compliment», la falta de formació en que coixegem els acompanyants de joves, etc.

La jornada també va servir per presentar-nos l'himne, el lema i donar-nos quatre apunts del proper Aplec de l'Esperit que tindrà lloc l'any 2018 a la nostra diòcesi els dies 19 i 20 de maig.

Acompanyant la pregària, vàrem gaudir del grup Delta Worship que va interpretar cançons molt significatives en relació al tema que es tractava, juntament amb l'oració conduïda per Mn. Eduard Falcó.

Per acabar, el Sr. Bisbe ens dedicà unes paraules on ressaltà el valor dels recursos en que comptem per a traduir en fets tot el que havíem parlat sobre gràcies i mancances en la pastoral jove.

Maria Llarch, Móra d'Ebre

Posso ajudar?

En el mes d'octubre de 1717, tres pescadors, el Domingos Garcia, el João Alves i el Filipe Pedroso trobaren en el fons de les tèrboles aigües del riu Paraíba do Sul, dues parts d'una imatge de la Immaculada Concepció que, en el passar dels anys, fou coneguda com la imatge de la *Mare de Déu de Aparecida*. La figura de terracota, de mesura petita, concretament de trenta centímetres, és la Reina i la Patrona del Brasil, on és venerada amb molta fe i expressives mostres de religiositat popular.

I tot fent memòria agraïda, el passat dia 12 d'octubre el poble brasiler celebrava el tercer centenari de la troballa providencial de l'estàtua de la *Mare de Déu de Aparecida* al fons del riu, a l'Estat de São Paulo. Els pescadors estaven ja desanimats perquè, tot i l'esforç, feia dies que les xarxes tornaven a casa buides, i el sosteniment de la famí-

lia depenia de la pesca. En aquesta efemèride, el papa Francesc disposà de venerar la *Mare de l'Amèrica Llatina* i unir-se al poble de Déu enviant una rosa d'or, expressió de l'amor del Sant Pare a la Mare i al seu poble que l'honora en aquesta immensa terra de Santa Cruz.

Amb la creativitat que caracteritza el poble brasiler, meravellava com els voluntaris de l'Arquebisbat rebien els pelegrins al Santuari de Aparecida, vestits tots iguals amb una camiseta que s'hi podia llegir *Posso ajudar?* Un gest de la fe d'un poble que es fa caritat-amor. Heus aquí un dels missatges de la *Mare de Déu de Aparecida*, la Mare i la Verge, que fou enviada als pescadors desencisats davant la mancança d'èxit en la pesca, així també és emissària a casa nostra perquè cerquem i trobem el nodriment de salvació.

Avui Santa Maria, àdhuc enmig de la nostra Església, Poble de Déu, ens diu: *Posso ajudar?*

Josep-Lluís Serrano
Prevere

AGENDA

► **Dimecres 29.** La Jana, Visita Pastoral.

► **Dijous 30.** Xert, Visita Pastoral.

DESEMBRE

► **Divendres 1.** Catí, Visita Pastoral.

► **Dissabte 2.** Seminari, a les 9.30 h, trobada d'escolans. / Amposta, al col·legi del Sagrat Cor, retiro Renovació Carismàtica. / L'Ampolla, a les 19 h, confirmacions.

► **Diumenge 3.** La Jana, a les 10 h, Missa Estacional. / Xert, a les 11.15 h, Missa Estacional. / Catí, a les 12.30 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3,52-56 / Lc 21,1-4]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3,57-61 / Lc 21,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Màrchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3,62-67 / Lc 21,12-19]. Sant Sadurní o Ser-

ni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc, i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dijous [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3,75-81 / Lc 21,29-33]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger

Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3,82-87 / Lc 21,34-36]. Sant Silvà, bisbe; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Diumenge vinent, l'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17.19b;64,2b-7 / Sl 79 / 1C 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.

Jesucrist, rei de tot el Món

COMENTARI

Crist és rei d'un regne de justícia, de pau i d'amor

Pantocràtor (s. XII) mosaic bizantí de la catedral de Cefalú (Sicília, Itàlia)

La secció cp. 33-37 d'Ez anuncia la restauració del desterrat Israel. Recordant-ne la causa, pronuncia oracle d'amenaça (v. 8s) contra *els pastors del ramat de Déu que, en comptes de pasturar-los, es pasturen a ells mateixos*.

El missatge es completa amb oracle de salvació. *Jo mateix, el Senyor, buscaré les meves ovelles i les faré pasturar. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat*.

Jesús, Bon Pastor, ho fa real: *Reconec les meves ovelles i elles em reconeixen; i dono la vida per elles. Encara tinc altres que no són d'aquest ramat: també les he de conduir (Jn 10,14s)*.

L'últim tema de 1Cor és l'esperança cristiana en la Resurrecció.

De la «fe en Crist mort i ressuscitat» es passa a «l'esperança en la pròpia resurrecció del cristià» per la comunió del cristià amb Crist (1Te 4,14).

Pau recorda que *Crist ha ressuscitat d'entre els morts*. Però precisant que *ha ressuscitat com a primícia d'entre els morts*: és a dir, com a «cap» d'un «cos» del qual per la fe i el baptisme esdevenim membres.

La solemnitat d'avui s'entén com a cloenda de l'Any Litúrgic. La formulació «reial» és imatge que expressa veritats-clau de la nostra fe.

El Regne que som cridats a *prendre'n possessió és universal* (per a tot el món), i *etern* (perdura fins entrar a la meta-història); *de veritat i de vida* (per a ser viscut i no només sabut); *de santedat i de gràcia* (només acollint la gràcia creixem en la santedat); i *sobretot de justícia, d'amor i de pau* (amb el seu test decisiu).

Veniu, beneïts del meu Pare; preneu possessió del Regne... Qui són els elegits?

Els qui *quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan era foraster, em vau acollir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, em vingüreu a veure*.

Arribarem a suspendre coneixent per endavant les preguntes?

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

► Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veïreu despullat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vingüreu a veure'm. Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vingürem a veure-us? El Rei els respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi. Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veïreu despullat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar. Ells li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vos? Ell els contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi. I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

► Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda. Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme». Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?». Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis». Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo». Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna».